

Lades

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Mart 2021

Lanet üfüren sessizlik ve zulmün temaşası elbet fitratımda saklı sessizlik aşkın da hulasası ve maviş satırlar kantarda aşk ihya eden aşkın da atar damarında saklı özlem...

Mimozalar saklı iç cebimde...

Ah, sevgili

Asla da olmadı tarzım işte melankoli.

Öfkeme yenik düştüm ben

Aşkın karşı yakasına ise asla geçemedim

Ah, ben kendimden binlerce kez geçtim de kendimden

Nazenin yüreğim

Üflediğim nefes

İçime kaçan balon

Ve lades.

Her este saklıdır hıçkırığım

İdame ettiğim acılarım

Yaşasın, yaşasın, Tanrım

Gömsünler beni aşkın mezarına

Solgun ruhun nazarında

Kızaran yanaklarım

Elbet aşkın nezdinde

Seviler açan baharlardan taşan

Coşkular

Haletiruhiyemde saklıdır mazim.

Mazimden sökün eden

Ölü ve derbeder nefsim

Kor heceler

Közündeyim lanetin

Hadi, çimdikle beni rüzgâr

Göge konuşlu yüreğimde infilak eden

Aşk ve illa ki gizem.

Titrimse vakıf olduğum hiçlik

Neslim mi, sevgili?

İyi de çoktan tükendik.
Sırça köşküm ateş aldı
Servilere donanan ellerim
Hem derlerdi de inanmazdım:
İki el bir baş için
Ama en çok aş idi aşk bildiğim
Gezgin yüreğim
Neferiyim evrenin
Gökte saklı üç beş tahta
Asılı kaldığım kadar hayata
Gömüldüm de en derine.

Göğsümde saklı sayaç
Rengim nasıl da beyaz
Nefsim ölü ruhum diri
Beden dediğin ne ki, sevgili?
Mermer mezar başlığım
Şükür ki aşktır duvağım
Hem de ne ki insanların nezdinde?
Karanlığı bile aydınlık kılan
Sefil benliğim nazar eden kimse
Nazenin bir mizaç ki
Bıçkın rüzgâr kadar da t/aşkın mezarında saklıyım.

İmler inleyen
İnlerde gizlenenler
Rengimle örtündüğüm
Örtü bildiğim elbet haletiruhiyem
Kefilim de içimdeki saf yetime.
Yetilerim, sevgili
Ezebildiğin kadar da geç üstümden
Mahşeri yaşadığım cihanda ne olur ki?
Gelse bir araya iki yakam.

Pençem yok
Perçemimde saklı hüznüm
Peçemden s/üzülen ektiğim günden
Fırar ettiğim şiire aşk ile d/okunduğum
Sevmelerin muadili iken

Müdevimi olduğum elem,
Çer çöp diye varsın süpür de yüregimi
İklimde saklı ikinci vakti kuşandığım bunca ikilem
Sahi, mümkün mü?

Acı çeke çeke sevmekse payıma düşen
Koyu gözlerinde gecenin
Hala önümü görebildiđim
Arka bahçesinde şehrin
Şakayıklar üzerime serpiyen
Rabbimle baş başa devingen sefaletim
Teyakkuzdayım anbean
Telaffuzu olmayan sevginin dikenini olsan bile
Kanamakla iştiđal
Kangren olmuş kalem nasıl da t/aşkın bir haletiruhiye
Aforoz edilense kimliđim
Tefe konuđum kadar
Aşkla tavaf ettiğim aşk dolu evren